

LÁ THƯ MỤC VỤ

Người đầu gặp gỡ làm chi,

Trăm năm biết có duyên gì hay không? (Ca dao)

Trên hành trình đời người, chúng ta có rất nhiều cuộc gặp gỡ. Có những gặp gỡ chỉ thoáng qua, không để lại dấu vết gì trong đời. Có những gặp gỡ làm chúng ta băn khoăn mất ngủ như câu ca dao trên. Nhưng cũng có những gặp gỡ trở thành định mệnh, thành duyên nợ, thành gắn bó một đời.

Tháng trước tôi nhận được một email lạ có tựa “Đứa con tinh thần đi tìm cha”. Tôi vừa đọc vừa ngạc nhiên rồi ngỡ ngàng nhớ về một kỷ niệm ở trại cải tạo Kinh Làng Thứ 7, U Minh. Số là sau một thời gian bị nhốt tại trại giam Tà Niên, Rạch Sỏi tôi bị chuyển xuống trại cải tạo để lao động. Bảy tháng sau vào dịp 2 tháng 9 tôi có trong danh sách được thả về. Nhưng lúc đó đang mùa cấy lúa nên chúng tôi bị giữ lại để cấy cho xong vụ vì thế được đưa ra trại chuyển tiếp trước khi được chính thức thả về. Một tối đang ngồi chơi đàn thì có một ông trạc độ hơn bốn chục tới ngồi lân la làm quen với tôi. Sau đó ông khoe tôi một bài thơ ông viết và nhờ tôi phổ nhạc. Ông kể cho tôi nghe một câu chuyện rất thương tâm về cái chết của cô con gái đầu lòng của ông. Chuyện như sau. Một thời gian ngắn sau khi ông bị bắt giam vào trại Tà Niên thì ở nhà các con ông cũng đi vượt biên. Bốn chị em đi chung. Mọi người được đưa bờ ra ghe lớn bằng những chiếc thuyền thúng. Lúc thuyền cập vào ghe lớn thì mạnh ai nấy trèo lên. Thành linh khi chưa kịp lên ghe lớn thì chiếc thuyền thúng của cô bị mất cân bằng úp ngược lại nên cô ta bị kẹt ở trong thúng. Nếu là người biết bơi thì chỉ cần lặn xuống khỏi mép thúng rồi chui ra là thoát. Nhưng vì không biết bơi và cũng vì hoảng loạn nữa nên cô ta sau một hồi tuyệt vọng vẫy vùng trong thúng thì bị chết ngạt. Năm ấy cô ta mới 18 tuổi. Khi nghe tin con bị chết đuối ông quá xúc động nên khóc con bằng một bài thơ. Ông cất bài thơ đó gần một năm cho đến khi gặp tôi để nhờ tôi phổ nhạc. Ông tâm đắc nhất mấy câu này: “Hay con chán cảnh trần gian mà đi tìm đến cõi nào ngàn thu? Ròng xanh sợ nước ao tù, mà tìm trời rộng biển sâu vẫy vùng?”

Khi đọc email của con trai út ông gửi, tôi nhắn anh ta ‘scan’ bài hát chép tay đó gửi cho tôi để tôi xem mặt mũi đứa con tinh thần thất lạc hơn 30 năm ra sao. Anh ta gửi bản nhạc qua email cho tôi. Nhìn lại những dòng nhạc kẻ bằng tay và dòng chữ mực tím trên mặt giấy rơm vàng xé ra từ cuốn tập vở học sinh tôi bỗng có một cảm xúc không thể diễn tả bằng lời được. Bản nhạc đề ngày 10.9.1982 và bên dưới đó là chữ ký của tôi. Ông cất nó hơn 30 năm qua và lúc nào ông cũng canh cánh bên lòng mong tìm gặp lại người đã phổ nhạc bài thơ của ông mà người ấy vẫn biệt tăm biệt tích. Mới đây tình cờ vợ ông mua một CD của cha Nguyễn Sang trong đó có một bài hát đề tên tác giả là LM Nguyễn Mộng Huỳnh nên ông mới nói với cậu con trai út dò xem có cách nào liên lạc hỏi thử xem Mộng Huỳnh ở tù trước đây và Lm Mộng Huỳnh bây giờ có phải là người một người không. Đó là lý do tôi nhận được email lạ “Đứa con tinh thần đi tìm cha”. Nhờ vậy tôi tìm lại được đứa con tinh thần thất lạc và tác giả bài thơ tìm lại được người đã phổ thơ giúp ông. Năm nay ông 78 tuổi và trí nhớ đã bắt đầu sút giảm. Ông rất vui vì cuối cùng sau gần ba mươi hai năm ông đã gặp lại người nhạc sĩ phổ thơ ông, dù mới chỉ qua hệ thống internet.

Bài Phúc Âm Chúa Nhật tuần này tường thuật lại cuộc gặp gỡ của Chúa Giêsu với một phụ nữ ở Samaria và cuộc gặp gỡ này đã làm chuyển biến cuộc đời của người phụ nữ ấy. Người phụ nữ này đi kín nước thì tình cờ gặp Chúa Giêsu đang ngồi nghỉ bên bờ giếng. Chúa đã gọi chuyện với chị bằng việc xin nước uống. Việc xin nước uống này thực ra chỉ là cái cớ để Chúa đề cập đến một thứ quan trọng hơn: Nước Hằng Sống. “Ai uống nước tôi cho, sẽ không bao giờ khát”. Rồi từ chuyện nước dần dà đức tin của chị ta được khai mở. Và từ niềm tin của mình chị đã lôi kéo nhiều người khác cùng tin rằng Chúa Giêsu chính là “Đấng cứu độ trần gian”.

Người phụ nữ Samaria tình cờ gặp Chúa Giêsu, nhưng cuộc gặp gỡ tưởng như tình cờ đó đã làm chuyển biến cuộc đời chị. Nếu đời chúng ta muốn chuyển biến, muốn thay đổi, hay muốn canh tân, thì chúng ta cũng cần gặp gỡ Chúa Giêsu như người phụ nữ này. Vì chỉ có Chúa mới giải đáp được những băn khoăn, những ưu tư của chúng ta. Chỉ có Ngài mới làm cho cuộc đời chúng ta đáng sống. Chỉ có Ngài mới làm cho chúng ta sống vui, sống mạnh, sống hạnh phúc và sống có ý nghĩa.

Ước chi trong mùa chay thánh này chúng ta có được kinh nghiệm gặp gỡ Chúa Giêsu như kinh nghiệm của người phụ nữ Samaria xưa. Để nhờ đó chúng ta được Chúa đánh thức niềm khao khát hướng thiện trong hồn ta như đã khơi dậy niềm khao khát Thiên Chúa trong lòng chị ta. Để sau 40 ngày chay thánh, trong lòng chúng ta, giòng nước hằng sống sẽ chảy ra lênh láng mang theo niềm vui phục sinh đến cho gia đình và cộng đoàn.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh